

การเปรียบเทียบสมิทธิภาพภาษาอังกฤษจากผลคะแนน
PSU-TEP เทียบกับ CU-TEP ในนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีสมิทธิภาพภาษาอังกฤษต่ำ

A Comparison Study of PSU-TEP and CU-TEP Scores in Graduate Students with
Low Proficiency at Prince of Songkla University

ปณัษฐา หิรัญสาลี, เจิตจันท์ อติพันธ์
เข็มทอง ลินวงศ์สุวรรณ และ อุไร หักกิก
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (บว.มอ.) กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องผ่านการทดสอบสมิทธิภาพภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดโดยใช้แบบทดสอบ Prince of Songkla University-Test of English Proficiency (PSU-TEP) เดิมเรียกว่า Prince of Songkla University Graduate English Test (PSU-GET) มาเป็นระยะเวลากว่าทศวรรษ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่หากไม่ยื่นผลคะแนนสอบ PSU-TEP ก็มักจะยื่นผลคะแนน Chulalongkorn University-Test of English Proficiency (CU-TEP) ที่จัดสอบโดยศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU-ATC) แบบทดสอบ PSU-TEP เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยคณะศิลปศาสตร์ มีลักษณะคล้ายคลึงกับ CU-TEP หากแต่ยังไม่เคยได้รับการประเมินและเทียบเคียงกับข้อสอบมาตรฐานสากลใดๆ อย่างเป็นทางการโดยผ่านการวิจัยที่เป็นระบบ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ซึ่งใช้รูปแบบการวิจัยประเภท Cohort Study แบบข้ามสลับ (crossover design) จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวินิจฉัยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างค่ามาตรฐานของข้อสอบ PSU-TEP และ CU-TEP โดยเก็บข้อมูลจากผลคะแนนการประเมินทักษะภาษาอังกฤษ PSU-TEP และ CU-TEP ของนักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษรายเดียวกัน จำนวน 50 คน ระหว่างปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2556 โดย

แยกวิเคราะห์ 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่านและไวยากรณ์ และทักษะการเขียน

ผลการศึกษาพบว่าคะแนนสอบ PSU-TEP ทักษะการอ่านและไวยากรณ์ รวมทั้งทักษะการเขียน มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับคะแนนสอบ CU-TEP อย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่เมื่อนำคะแนนทักษะการอ่านและไวยากรณ์ผนวกกันกับคะแนนทักษะการเขียน พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นด้วยสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ 0.822 ในระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สถิติวิเคราะห์ชี้ว่า ผลคะแนนสอบ CU-TEP ที่ 60 คะแนน สอดคล้องกับคะแนน PSU-TEP ระหว่างช่วงคะแนน 55 - 62 คะแนน ฉะนั้นการที่ บว. มอ. ได้กำหนดเกณฑ์ผ่านทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาดุขุฎีบัณฑิตที่ 60 คะแนน ถือว่าเพียงพอที่จะคัดกรองและประเมินนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์นี้ ว่าอย่างน้อยที่สุด นักศึกษามีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ Intermediate สามารถสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญ ให้เป็นที่เข้าใจในประชาคมวิชาการสาขานั้นๆ ได้

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้เป็นเพียงการวินิจฉัยเบื้องต้น โดยการวิเคราะห์สถิติเชิงสังเกตและเป็นผลเชิงสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนนจากแบบทดสอบสองแบบเท่านั้น ยังไม่ได้ประเมินคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีเต็มรูปแบบ ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (reliability) ความเที่ยงตรง (validity) ความเหมาะสมกับการนำไปใช้ (practicality) ผลกระทบ (impact) ความสมจริง (authenticity) และความลำเอียง (item bias)

คำสำคัญ: การประเมินสมิทธิภาพภาษาอังกฤษ, แบบทดสอบ CU-TEP, แบบทดสอบ PSU-TEP, การเทียบคะแนน CU-TEP และ PSU-TEP, นักศึกษาดุขุฎีบัณฑิตศึกษา

Abstract

For over a decade, the Graduate School at the Prince of Songkla University has required every graduate student to take the Prince of Songkla University-Test of English

Proficiency (PSU-TEP), formerly known as the Prince of Songkla University-Graduate English Test (PSU-GET), to fulfill a program-specific English proficiency requirement. It has been found that in order to fulfill the English language proficiency requirements, the majority of graduate students preferred to submit proficiency scores of not only the PSU-TEP but also scores achieved on the Chulalongkorn University-Test of English Proficiency (CU-TEP), administered by the Chulalongkorn University Academic Testing Center (CU-ATC). Unlike the CU-TEP, the PSU in-house test, which is prepared by the Faculty of Liberal Arts, has never been assessed or empirically equated with any standardized English proficiency test.

This cohort study, using a crossover design, attempted to determine the standard correlation between the PSU-TEP and the CU-TEP. The PSU-TEP and CU-TEP scores were obtained from 50 graduate students with low English proficiency during the years 2008-2013. The scores from both tests covering three areas (i.e., listening, reading and structure, writing) were analyzed separately. It was discovered that the PSU-TEP and CU-TEP scores in reading and structure as well as writing were significantly correlated. When combined, scores in the two areas were also linearly correlated with a correlation coefficient of 0.822 at 95% confidence.

The statistical analysis reveals that the CU-TEP score of 60 falls in the equivalent PSU-TEP scores ranging from 55 to 62. This indicates that the minimum PSU-TEP score of 60, required for Ph.D. graduation by the Graduate School at the Prince of Songkla University, is sufficient to identify

students with at least an intermediate level of professional communication skills. It should however be noted that the results reported in the paper were based mainly on a preliminary exploration using only observational statistics and correlations between the scores obtained from the two proficiency tests. Further studies to be conducted should also consider assessing various characteristics of the tests such as reliability, validity, practicality, impact, authenticity, and item bias.

Keywords: English proficiency assessment, CU-TEP, PSU-TEP, correlation between PSU-TEP and CU-TEP scores, graduate students

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในวงวิชาการเกือบทุกสาขา การค้นคว้าวิจัย การนำเสนอ เผยแพร่ผลงานวิชาการไม่ว่าจะด้วยวาจา (oral presentation) หรือบทความ-ข้อเขียน (manuscripts) นอกจากทักษะทางวิชาการเฉพาะสาขาแล้ว ผู้นำเสนอผลงานต้องมีทักษะความชำนาญ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าหาความรู้ สร้างและสื่อสารองค์ความรู้รวมทั้งข้อค้นพบต่างๆ จากการวิจัย ทำให้ประชาคมในวงวิชาการสาขานั้นๆ และสาขาที่เกี่ยวข้องเข้าใจได้ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักสำหรับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการ งานวิจัยนานาชาติ (Curry & Lillis, 2010) และการจัดอันดับทางวิชาการ (academic ranking) ของมหาวิทยาลัยก็ขึ้นอยู่กับผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติดังกล่าว (Li & Flowerdew, 2009) ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จึงมีผลต่อสถานะการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยไปโดยปริยาย ด้วยนักศึกษาเหล่านี้เป็นกำลังหลักในการผลิตผลงานวิจัยในรูปแบบวิทยานิพนธ์ ฉะนั้นเพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงกำหนดให้นักศึกษาทุกคนจะต้องผ่านเกณฑ์สมรรถภาพภาษาอังกฤษที่กำหนด โดยอาศัยผลคะแนนจากการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับการรับรองจากหลักสูตร

มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานสากลในประเทศตะวันตก เช่น สหรัฐอเมริกา มักจะใช้ผลจากการทดสอบภาษาอังกฤษสำเร็จรูปเชิงพาณิชย์ (commercial tests) เช่น ข้อสอบโทเฟิล TOEFL (Test of English as a Foreign Language), หรือไอเอลส์ IELTS (International English Language Testing System) เป็นต้น เป็นบรรทัดฐานในการรับนักศึกษาต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เข้าเรียน ในขณะที่ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เช่น United Arab Emirates และ Malaysia มีข้อสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษระดับชาติ ได้แก่ Common Educational Proficiency Assessment (CEPA) และ the Malaysian University English test (MUET) ตามลำดับ

ข้อสอบทั้งสองได้ผ่านการตรวจสอบมาตรฐานความสมเหตุสมผลตามเป้าหมายของการทดสอบแล้ว (Coombe & Davidson, 2014 และ Rethinasamy & Chuah, 2011) แต่ยังไม่มียข้อสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการสำหรับประเทศไทย ด้วยเหตุที่การออกแบบทดสอบและบริหารจัดการสอบค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้ทรัพยากรด้านต่างๆค่อนข้างมาก (Kokhan, 2013) กอปรกับการทดสอบภาษาอังกฤษสำเร็จรูปเชิงพาณิชย์เหล่านี้พัฒนาจากการค้นคว้าวิจัยที่เป็นระบบ มีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และที่สำคัญผ่านการรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลตามคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีอย่างน้อย 3 ประการ ได้แก่ มีความเชื่อถือได้ ความเที่ยงตรง และความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ (Bachman & Palmer, 1996) อย่างไรก็ตาม แนวคิดการใช้ผลการสอบมาตรฐานดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์พิจารณารับเข้าหรือสำเร็จการศึกษาในทำนอง “One test fits all” ในสถาบันการศึกษาในประเทศยังคงมีความท้าทายอยู่มากในทางปฏิบัติ ไม่เพียงเฉพาะเรื่องข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสอบหรือการดำเนินการจัดสอบ หากแต่ด้วยแต่ละหลักสูตรอาจมีเป้าหมายและความต้องการจำเพาะที่ข้อสอบมาตรฐานสากลไม่อาจตอบสนองได้โดยตรง

ฉะนั้นนอกจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน เช่น TOEFL และ IELTS มหาวิทยาลัยในประเทศโดยทั่วไป มักจัดให้มีการสอบวัดสมรรถภาพภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเองภายในสถาบัน (In-house English proficiency tests) เช่น ข้อสอบ Chulalongkorn University-Test of English Proficiency (CU-TEP) ที่จัดโดยศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย หรือ ข้อสอบ Prince of Songkla University-Test of English Proficiency (PSU-TEP) ที่ บว.มอ. ใช้เป็น In-house exam เพื่อประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับบัณฑิต ศึกษา โดยได้รับความอนุเคราะห์ การออกข้อสอบและดำเนินการจัดสอบจากคณะศิลปศาสตร์

ทั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ได้ใช้ผลคะแนน PSU-TEP นี้มาเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี เพื่อเป็นเครื่องมือตัดสินว่านักศึกษาแต่ละรายมีทักษะทางภาษา อังกฤษเพียงพอที่จะผ่านเกณฑ์ระดับบัณฑิตศึกษาได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามคำถามหนึ่งที่น่าสนใจ และมักจะเกิดขึ้นบ่อยๆสำหรับ In-house test of English proficiency นี้ได้แก่ มาตรฐานข้อสอบเมื่อเทียบกับข้อสอบอื่นๆในลักษณะเดียวกัน เนื่องจากข้อสอบ PSU-TEP ยังไม่เคยมีการสอบเทียบคะแนน (Calibration) กับข้อสอบมาตรฐานใดๆ ต่างจากข้อสอบวัดทักษะทางภาษาอังกฤษอย่าง CU-TEP ซึ่งนอกจากจะพัฒนามานาน และได้รับความนิยมนอย่างกว้างขวางแล้ว ยังได้รับการสอบเทียบกับข้อสอบมาตรฐานสากลอย่าง TOEFL ทำให้ข้อสอบมีความน่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับในสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตวิทยาลัยในหลายๆ สถาบันของประเทศไทย รวมทั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เอง ได้รับรองผลสอบ CU-TEP ของนักศึกษาด้วย และเมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างและรายละเอียดข้อสอบระหว่าง PSU-TEP และ CU-TEP แล้ว พบว่ามีความคล้ายคลึงกันในภาพรวม (ดูภาคผนวก) โดยข้อสอบทั้งสองสร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะ ได้แก่ การอ่านและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Reading and Structure) การฟัง (Listening) และการเขียน (Writing)

ที่ผ่านมา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ นิยมสอบ CU-TEP เพื่อใช้ผลคะแนนมาขอเทียบเกณฑ์กับ PSU-TEP ทำให้บัณฑิตวิทยาลัยมีผลคะแนนสอบของนักศึกษารายเดียวกันทั้ง PSU-TEP และ CU-TEP อยู่มากพอที่จะทำการเปรียบเทียบได้ งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ของผลการวัดสมรรถภาพภาษาอังกฤษด้วยข้อสอบ PSU-TEP และ CU-TEP ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต บัณฑิต มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ที่อ่อนภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ เป็นเครื่องมือเปรียบเทียบ โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต ที่มีสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษต่ำหรืออ่อนภาษาอังกฤษหมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอกของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ และมีผล

การสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษจากข้อสอบที่รับรองโดยบัณฑิตวิทยาลัย แต่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด คือ PSU-TEP และ CU-TEP 60 คะแนน เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็น Cohort study ที่ใช้ผลคะแนนสอบของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มที่อ่อนภาษาอังกฤษ (ดังนิยามข้างต้น) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2556 ซึ่งผ่านการสอบทั้ง PSU-TEP หรือ CU-TEP มากกว่าหนึ่งครั้ง จำนวน 50 ราย ทั้งรายที่สอบ PSU-TEP ก่อน และสอบ CU-TEP ก่อน สำหรับในแต่ละราย ได้ทำการสุ่มเก็บคะแนน PSU-TEP หรือ CU-TEP ตามวัน-เดือน-ปีที่สอบก่อน แล้วตามด้วยการสุ่มเก็บคะแนน CU-TEP หรือ PSU-TEP ตามวัน-เดือน-ปีที่สอบทีหลัง ในแบบ randomized crossover จากชุดคะแนนหลายชุด (เนื่องจากนักศึกษาสอบหลายครั้ง) มาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ทางสถิติ แบ่งการวิเคราะห์ตามทักษะที่สอบ ได้แก่ reading & structure, writing, และ listening (คะแนนเต็มสำหรับ CU-TEP และ PSU-TEP เป็น 120 และ 110 คะแนนตามลำดับ) อย่างละ 50 คู่คะแนน

ทั้งนี้ก่อนสอบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนนทั้งสองที่ได้จากการทดสอบนักศึกษารายเดียวกัน ได้ทำการทดสอบการกระจายประชากร (population distribution) ของคะแนนสอบทั้ง PSU-TEP และ CU-TEP ในแต่ละทักษะโดยใช้วิธีของชาปิโร-วิลค์ (Shapiro-Wilk method) หากพบว่ามีข้อมูลมีการแจกแจงตามการสุ่มจากประชากรที่มีการกระจายแบบปกติ (normal distribution) ทั้งคู่เทียบจะใช้ Pearson product moment correlation test แต่หากข้อมูลอย่างน้อยหนึ่งชุดไม่ปรากฏการกระจายแบบปกติดังกล่าว จะใช้ Spearman rank order correlation test และทำการเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิงเส้น (linear regression) เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือทางสถิติของเกณฑ์มาตรฐานของคะแนน PSU-TEP โดยเทียบกับ CU-TEP

การวิเคราะห์ข้อมูล

ความสมเหตุสมผลผลของการสอบเทียบคะแนนสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ได้แนวคิดจากการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ระหว่างผล

คะแนนสอบนั้น กับผลคะแนนสอบของข้อสอบที่มีมาตรฐานในทักษะหรือโดเมนเดียวกัน (Coombe & Davidson, 2014) โดยใช้ค่าความเชื่อมั่นทางสถิติในการทำนายระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านความสัมพันธ์เชิงเส้น (linear correlation) ระหว่างคู่เทียบที่มีมาตรฐานในที่นี้ ได้แก่ คะแนน CU-TEP และคู่เทียบที่ต้องการสอบเทียบ (calibrating counterpart) ได้แก่ คะแนน PSU-TEP ด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นนี้ มีรากฐานมาจากสถิติพารามेटริก (parametric statistics) โดยมีสมมติฐานเบื้องต้นตามธรรมชาติของข้อมูลเชิงปริมาณแบบต่อเนื่อง จึงต้องทำการทดสอบการกระจายของข้อมูลผลคะแนนสอบว่าเป็นข้อมูลที่ได้มาจากประชากรที่มีการกระจายแบบปกติหรือไม่ ประชากรที่มีการกระจายแบบปกติมีลักษณะสมมาตรคล้ายระฆังคว่ำ การตรวจสอบการเบี่ยงเบน เช่น เบ้ไปทางใดทางหนึ่ง (Skewness) และมีภาวะยอดมน (Kurtosis) เรียกว่า การทดสอบ normality ทั้งนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาใช้สถิติตรวจสอบความสัมพันธ์ (correlation test) ที่เหมาะสม เช่น ถ้าข้อมูลทั้งคู่เข้าเงื่อนไขการกระจายแบบปกติ ก็สามารถใช้การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นแบบ parametric ได้ แต่ถ้ามีข้อมูลใดข้อมูลหนึ่งหรือทั้งคู่ไม่เข้าเงื่อนไข ก็ต้องใช้การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นแบบ non-parametric งานวิจัยนี้เลือกใช้ Shapiro-Wilk method เนื่องจาก นอกจากสามารถตรวจจับ Skewness และ Kurtosis ในกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยในระดับไม่เกิน 50 ตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้แล้ว ยังมีกำลังการตรวจสอบ (power of test) เหนือกว่าการทดสอบ normality อื่นๆ เช่น Anderson-Darling test, Lilliefors test, หรือ Kolmogorov-Smirnov test (Razali & Wah, 2011) ดังในตาราง 1 ซึ่งแสดงผลการทดสอบ normality ด้วยวิธี Shapiro-Wilk method

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่แสดงในตาราง 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนทักษะ listening ของ PSU-TEP ไม่ผ่านการทดสอบ normality ซึ่งหมายความว่า ในระดับร้อยละ 95 ความเชื่อมั่น คะแนนสอบทักษะการฟัง listening ของ PSU-TEP ไม่สามารถระบุได้ว่าโครงสร้างการกระจายของคะแนนดังกล่าวเป็นแบบปกติหรือไม่ อย่างไรก็ตามเรายังคงสามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ของคะแนนสอบในส่วนทักษะ listening ระหว่าง PSU-TEP และ CU-TEP ได้โดย non-

parametric test เช่น Spearman rank order correlation test นอกจากนี้เมื่อรวมคะแนนทั้ง 3 ทักษะเข้าด้วยกัน พบว่าคะแนน PSU-TEP ไม่ผ่านการทดสอบ normality ด้วย ทั้งนี้ อาจได้รับอิทธิพลมาจากการกระจายที่ไม่ปกติของคะแนนทักษะ listening ของ PSU-TEP นั้นเอง

ตาราง 1

ผลการทดสอบ Normality (Shapiro-Wilk method) ของกลุ่มตัวอย่างคะแนน CU-TEP และ PSU-TEP ที่ใช้ประเมิน

Test	W-statistic (p-value)	Result
CU-TEP		
Reading & Structure	0.988 (0.89)	Passed
Writing	0.955 (0.06)	Passed
Listening	0.963 (0.12)	Passed
PSU-TEP		
Reading & Structure	0.957 (0.07)	Passed
Writing	0.981 (0.61)	Passed
Listening	0.950 (0.04)	Failed
CU-TEP total	0.983 (0.70)	Passed
PSU-TEP total	0.926 (<0.01)	Failed

หมายเหตุ: ข้อมูลจะไม่สามารถระบุได้ว่ามีการกระจายแบบปกติก็ต่อเมื่อ p-value น้อยกว่า 0.05 จากผลการทดสอบการกระจายข้อมูล (distribution test) ดังแสดงในตาราง 1 ทำให้ต้องวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ต่อไป โดยทำการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง CU-TEP และ PSU-TEP scores สำหรับทักษะ listening และคะแนนรวมด้วย non-parametric test (Spearman rank order correlation) ในส่วนของ Reading & Structure และ Writing scores ได้วิเคราะห์ด้วย parametric test (Pearson product moment correlation) ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พร้อมด้วย p-values สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน PSU-TEP และ CU-TEP พบว่า คะแนนในส่วน Reading & Structure และ Writing มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในขณะที่คะแนนในส่วน Listening ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นที่น่าสังเกตว่า คะแนนรวมมีแนวโน้มความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงถึงระดับ

สัมประสิทธิ์ 0.631 (non-parametric Spearman rank order correlation)

ตาราง 2

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน CU-TEP และ PSU-TEP สำหรับทักษะ reading & structure, writing, และ listening

PSU-TEP vs. CU-TEP	Correlation coefficient	p-value
Reading & Structure	*0.354	*0.01
Writing	*0.317	*0.05
Listening	0.130	0.37
Total	*0.631	*<0.01

*คะแนน PSU-TEP และ CU-TEP มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เนื่องจากคะแนนของข้อสอบคู่เทียบทั้งสองมีความสัมพันธ์กันดังแสดงในตาราง 2 จึงได้ทำการวิเคราะห์หาสมการความสัมพันธ์เชิงเส้นถดถอย (linear regression) แต่เนื่องจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นถดถอยนี้ เป็นการวิเคราะห์แบบ parametric ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จึงต้องจำกัดอยู่ที่ข้อมูลคู่เทียบที่มีการกระจายแบบปกติซึ่งในที่นี้ ได้แก่ ผลคะแนนในทักษะ Reading & Structure และ Writing เท่านั้น ไม่สามารถหาสมการถดถอยเชิงเส้นของคะแนนรวมได้ ถึงแม้ว่าคู่เทียบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (correlation coefficient = 0.631)

ตาราง 3

สถิติวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับสมการเชิงเส้นถดถอย (Linear regression: สมการที่ 1)

R	R ²	Standard Error (S.E.) of Estimate
0.822	0.672	4.811

Analysis of Variance:

	df.	Sum Squares	Mean Square	F	P
Regression	1	4809	4809	207.7	<0.01
Residual	10	2315	23.1		
Total	10	7123	70.5		
	1				

Statistical Tests:

Normality Test (Shapiro-Wilk) Passed (P = 0.57)

W Statistic= 0.989 Significance Level = 0.05

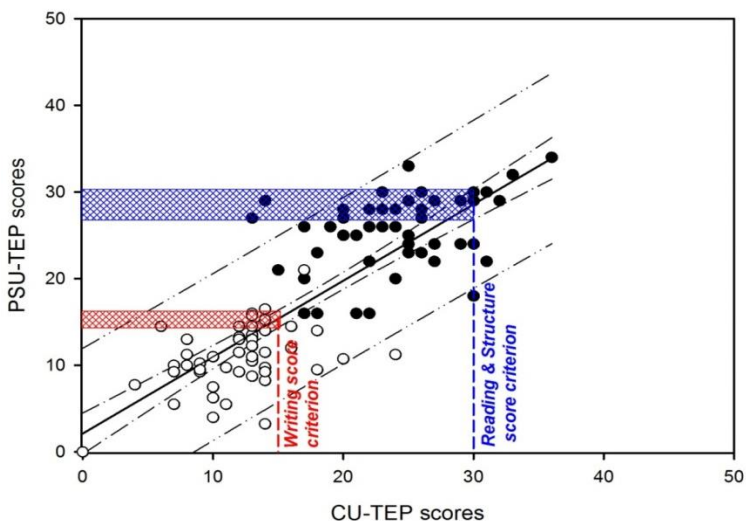
Constant Variance Test Passed (P = 0.13)

หมายเหตุ R: correlation coefficient; *df* : degrees of freedom; F: F-test parameter; P: p-value สำหรับการทดสอบต่างๆที่ปรากฏในตาราง

ผลจากการวิเคราะห์สมการเชิงเส้นถดถอยของข้อมูล ผลคะแนนสอบของคู่เทียบในทักษะ reading & structure และ writing โดยนำข้อมูลทั้ง 2 ส่วนมาผนวกเข้าด้วยกัน (pooling data) พบว่าคะแนน PSU-TEP (ตัวแปรตามในสมการ; $Y_{PSU-TEP}$) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับคะแนน CU-TEP (ตัวแปรต้นในสมการ; X_{CU-TEP}) ตามสมการที่ 1 โดยมี correlation coefficient ที่ 0.822 และมีสถิติวิเคราะห์ที่เกี่ยข้องแสดงในตาราง 3 ในขณะที่ยุโรป 1 แสดงกราฟเชิงเส้นของทั้งข้อมูลดิบและการวิเคราะห์ดังกล่าว

$$Y_{PSU-TEP} = 2.175 + 0.882 X_{CU-TEP}$$

(1)

รูป 1 แสดงการกระจายของคะแนนสอบภาษาอังกฤษ CU-TEP (แกนนอน) และ PSU-TEP (แกนตั้ง) ของแต่ละผู้เข้าสอบในทักษะ Reading & Structure (วงกลมทึบ) และ

Writing (วงกลมโปร่ง) พร้อมทั้งเส้น regression (solid line) 95% confidence limits (dash-dot-dash lines) และ 95% prediction limits (dash-dot-dot lines) ที่ได้จากการวิเคราะห์คะแนนทั้งสองผนวกเข้าด้วยกัน (pooling data) ส่วนเส้นประแสดงเกณฑ์สอบผ่าน ทั้ง 2 เมื่อคิดคะแนนรวมทั้ง 3 ทักษะได้ 60 คะแนน

อภิปรายผล

ดังที่กล่าวไว้ใน Alderson et al. (1995) แบบทดสอบจัดระดับ (placement tests) อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบสมรรถภาพ เช่น แบบทดสอบสมรรถภาพภาษาอังกฤษ (English proficiency tests) และแบบทดสอบทางเทคนิคเฉพาะ (specific technical tests) การทดสอบประเภทแรก เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติ โดยไม่อิงหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง ตามแบบการทดสอบเชิงพาณิชย์ทั่วไป เช่น ข้อสอบ TOEFL หรือ IELTS เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) ในมุมมองของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานสากลในประเทศตะวันตก วัตถุประสงค์หลักสำหรับแบบทดสอบจัดระดับประเภทนี้มี 2 ประการ คือ ใช้สำหรับการรับเข้า (admission) และใช้คัดกรองเพื่อลดจำนวนนักศึกษา หรือทำให้มีจำนวนนักศึกษาน้อยที่สุดที่มีความเสี่ยงที่จะตรายวิชาบางรายวิชา หรือไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ เนื่องจากอ่อนภาษาอังกฤษ (Fulcher, 1997) ด้วยข้อสอบจะประเมินทักษะและพื้นฐานความรู้ของผู้เข้าสอบที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาอื่น ๆ ว่าสามารถเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมมากน้อยเพียงไร (Kokhan, 2013)

ส่วนแบบทดสอบประเภทหลังซึ่งเป็นแบบทดสอบทางเทคนิค ออกแบบมาเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานเฉพาะทาง เช่น ทักษะการคำนวณ และความรู้วิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยทุกคน ไม่ว่าจะบุคคลที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่หรือไม่ จะต้องสอบ เช่น GRE (Graduate Record Exam) และ GMAT (Graduate Management Admission Test) เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อประเมินความพร้อมของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตร การทดสอบอย่างหลังนี้ไม่ได้เป็นเครื่องมือคัดกรองหลักสำหรับการรับเข้า เนื่องจากโดยทั่วไปหลักสูตรมีระบบการเรียนการสอนแบบปรับพื้นฐานรองรับอยู่แล้ว และบางสถาบันไม่ต้องการผลคะแนนมาประกอบการพิจารณาเลย

อนึ่ง มหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานสากลในประเทศทางตะวันตกมักใช้แบบทดสอบจัดระดับ เช่น แบบทดสอบสมิททิภาภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือคัดกรองในการให้นักศึกษาลงทะเบียนเข้าสู่โปรแกรมภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL program) ของสถาบันเพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Savignon, 2002) ในขณะที่พวกมันยังมีทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะอีกแบบหนึ่งที่นักศึกษา ESL จำเป็นต้องมีในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อเป้าประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes/EAP) ในบางสถาบันจึงจัดให้มีโปรแกรม EAP มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและกลยุทธ์ทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับเป้าหมายการศึกษาในระบบ (formal education system) (Fox et al., 2014) เป็นทักษะภาษาและการสื่อสารเชิงวิชาการ (Jordan, 2004) จัดกิจกรรมเลียนแบบงานทางวิชาการ (academic work simulation) ตัวอย่างเช่น การทบทวนและประเมินวรรณกรรม (literature review and evaluation) การเขียนรายงาน-ข้อเขียนวิจัย (research report essay) การจัดสัมมนา และการใช้กลยุทธ์ในการเพิ่มพูนความเข้าใจและความสามารถในการเรียนรู้ โดยการอ่านแบบกวาดตา (scanning) การอ่านแบบคร่าวๆ (skimming) และการประเมินข้อความทางวิชาการ (Cheng et al., 2004) ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษา ESL สามารถเรียน สอบ ทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์โดยใช้ภาษาอังกฤษได้

สำหรับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เดิมทีเดียวไม่มีการทดสอบจัดระดับ แต่ทว่านักศึกษาปริญญาตรีบัณฑิตต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่บัณฑิตวิทยาลัยรับรองเฉพาะ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2545 บัณฑิตวิทยาลัยได้ออกประกาศเกณฑ์ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษาขึ้น และได้จัดให้มีการทดสอบภายในสถาบัน (In-house test) เพื่อวัดทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา โดยมุ่งเน้นทางทักษะการสื่อสารแบบเดียวกันกับแบบทดสอบสมิททิภาภาษาอังกฤษเชิงพาณิชย์ (commercial proficiency tests) โดยทั่วไป เดิมเรียกว่า PSU-GET (Prince of Songkla University-Graduate English Test) ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น PSU-TEP (Prince of Songkla University-Test of English Proficiency) ซึ่งนอกจากใช้รับรองคุณสมบัติแล้ว ยังใช้คัดกรองเพื่อให้นักศึกษาไปลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษปรับพื้นฐานที่เหมาะสมในกรณีที่ผลคะแนนไม่ถึง

เกณฑ์

สำหรับนักศึกษาปริญญาโทมาบัณฑิต อาจใช้ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษปรับพื้นฐานดังกล่าวมารับรองคุณสมบัติของนักศึกษาได้ ในขณะที่นักศึกษาปริญญาตรีบัณฑิตยังคงต้องทำการสอบประเมินเพื่อให้ผ่านเกณฑ์ของบัณฑิตวิทยาลัย ถึงแม้ว่าจะได้ผ่านการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษแล้วก็ตาม อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์หลักของบัณฑิตวิทยาลัยในการใช้ PSU-TEP แตกต่างจากการทดสอบสมรรถภาพภาษาอังกฤษโดยทั่วไปเช่น TOEFL หรือ IELTS โดยเป้าประสงค์หลักในการวัดทักษะภาษาอังกฤษคือ เพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สามารถสื่อสารองค์ความรู้และข้อค้นพบด้วยภาษาสากล ที่ทำให้ประชาคมวิชาการในสาขาของตนและสาขาที่เกี่ยวข้องเข้าใจได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือบัณฑิตวิทยาลัย มุ่งเน้นให้นักศึกษาพัฒนาสมรรถภาพภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ และเฉพาะทาง(EAP และ ESP) ด้วยนอกจากสมรรถภาพภาษาอังกฤษทั่วไป ในขณะที่จุดประสงค์ของการใช้ English proficiency test ส่วนใหญ่ เพื่อลดความเสี่ยงของนักศึกษาที่จะตกเรียนรายวิชา หรือไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้เนื่องจากอ่อนภาษา อังกฤษ (Fulcher, 1997)

ดังนั้น ผลคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบประเภทที่ใช้วัดสมรรถภาพภาษาอังกฤษทั่วไปอย่าง PSU-TEP อาจคลาดเคลื่อนและตอบไม่ตรงวัตถุประสงค์นัก ดังจะเห็นได้จากการที่มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งผ่านการทำวิจัยและนำเสนอผลงานในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการมาแล้ว แต่กลับสอบ PSU-TEP ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ในทางปฏิบัติอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนของบัณฑิตศึกษาโดยส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย การชี้แนะ และให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าทดลอง การส่งต่อ และต่อยอดองค์ความรู้ในวงกว้างที่มีวิจัยเป็นฐานตามแบบฉบับของบัณฑิตศึกษาซึ่งยังคงใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ทำให้ระบบการเรียนบัณฑิตศึกษาก้าวข้ามข้อจำกัดทางภาษาอังกฤษเพื่อเป้าประสงค์ทางวิชาการ (EAP) ไปได้ จึงทำให้นักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษเรียนได้โดยอาศัยความรู้เฉพาะสาขาและทักษะการใช้ภาษาแม่เชิงวิชาการเป็นหลัก เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ไม่สามารถผ่านเกณฑ์การทดสอบ PSU-TEP จึงจำเป็นต้องหาทางเลือกอื่นเพื่อสร้างโอกาสให้ตัวเองผ่านเกณฑ์ภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิทยาลัย

ทางเลือกหนึ่งที่นักศึกษาบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นิยม คือการสอบ CU-TEP ซึ่งดำเนินการโดยศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากการสอบมาตรฐานที่สามารถแปลผล คะแนนเพื่อประเมินยืนยันระดับทักษะภาษาอังกฤษของผู้เข้าสอบได้ โดย สามารถประเมินเทียบกับคะแนนสอบจากแบบทดสอบมาตรฐาน TOEFL ดังได้ แสดงในตาราง 4

ตาราง 4

CU-TEP / TOEFL (Paper Based): Score Conversion and Comparison (ที่มา: ศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

CU-TEP	TOEFL (Paper Based)	Evaluation
1-7	0-310	Beginner
8-17	310-343	Middle Beginner
18-32	347-393	Upper Beginner
33-44	397-433	Low Intermediate
45-56	437-473	Middle Intermediate
57-68	477-510	Intermediate
69-79	513-547	Low Advanced
80-91	550-587	Middle Advanced
92-106	590-637	Advanced
107-120	640-677	Upper Advanced

ทั้งนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ทำการ เปรียบเทียบผลคะแนนสอบ PSU-TEP และ CU-TEP โดยลดความแปรปรวน ภายใน (intra-individual variation) ด้วยคะแนนของทั้ง 2 ชุด ข้อสอบจาก นักศึกษาผู้เข้าสอบ (subject) รายเดียวกัน ความแปรปรวนภายในอันเนื่องมาจาก ตัวผู้เข้าสอบจึงหักล้างกันเองเมื่อทำการเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตามก็ต้องยอมรับว่า การสอบของนักศึกษามากกว่าหนึ่งครั้ง ตามแบบวิจัยนี้อาจมีอคติ (bias) เนื่องจากการสอบครั้งใด ๆ อาจส่งผลต่อการสอบครั้งติดกัน (carry-over effect) โดยอาจไปเพิ่มพูนทักษะการทำข้อสอบเมื่อสอบครั้งถัดไปถ้าระยะเวลาห่าง

การทดสอบไม่ยาวนานพอที่จะทำให้ประสบการณ์จางหายไป แต่อคติดังกล่าว อาจทำให้ลดน้อยลงได้ด้วยการสุ่ม (randomization) ซึ่ง carry-over effect หักล้างกันเองได้จากการที่ผู้เข้าสอบบางรายสอบ PSU-TEP ก่อน ในขณะที่บาง รายสอบ CU-TEP ก่อน แต่ผู้วิจัยไม่อาจกำหนดการสอบของผู้เข้าสอบเพื่อให้มี ความสมดุลได้ เพราะการสอบขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้เข้าสอบเอง ทำให้ ประสบการณ์ของผู้เข้าสอบต่อ PSU-TEP และ CU-TEP ไม่เท่าเทียมกัน ถึงแม้ ว่าจะทำการสุ่มผลคะแนนจากชุดข้อมูลคะแนนทั้งหมดของผู้เข้าสอบแต่ละราย เพื่อรองรับอคติแล้วก็ตาม อคติจึงไม่อาจจะหักล้างได้ทั้งหมดตามทฤษฎีของแบบ วิจัย randomized crossover study ได้อันเป็นข้อจำกัดที่ต้องหมายเหตุไว้ใน ที่นี้ และอาจสะท้อนออกมาปรากฏในสมการถดถอยเป็นค่าจุดตัดแกนตั้ง (คะแนนอคติจากการทำนายคะแนน PSU-TEP ทั้งหมดที่กำหนดให้คะแนน CU- TEP เป็น 0 เท่ากับ 2.174 คะแนน) แต่อย่างไรก็ตาม ดังแสดงในตาราง 3 ข้างต้น อคติดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} > 0.05$) จึงอาจตีความได้ ว่า อคติยังคงไม่มากพอที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เชิงเส้นของคะแนนคู่ เทียบ

จากสถิติวิเคราะห์ พบว่าข้อสอบ PSU-TEP และ CU-TEP มีความสัมพันธ์ เชิงประจักษ์ (ดังตารางที่ 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในส่วน Reading & Structure และ Writing ที่สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นถดถอยได้ (รูป ที่ 1) ผู้วิจัยจึงตั้งข้อสังเกตและอนุมานได้ว่า ข้อสอบ PSU-TEP อาจมีคุณภาพ เพียงพอที่จะใช้เป็นข้อสอบประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ และจากรูปที่ 1 เห็นได้ว่า coordinates ของข้อมูลแทบทั้งหมดอยู่ใน 95% predicting interval และมัก อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ผ่าน (passing criteria for reading and writing) ดังแสดง ด้วยเส้นประที่ระดับ 30 และ 15 คะแนนตามลำดับ) ซึ่งไม่น่าแปลกใจ เนื่องจาก ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นผลการสอบของนักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษอยู่แล้ว (นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์แล้วจะไม่มีผลสอบทั้ง 2 ในรายเดียวกัน เพราะไม่มีความ จำเป็นต้องสอบมากกว่าหนึ่งชุดข้อสอบ) อย่างไรก็ตาม ผลวิจัยนี้เป็นเพียงผลการ การสำรวจตรวจค้นในเบื้องต้น (exploratory results) เนื่องจากได้ทำการ วิเคราะห์นําร่องแบบทดลองสังเกตโดยสถิติ (empirical statistical test) ไม่มี แบบจำลอง (model) หรือกรอบอ้างอิง (frame of reference) ใดๆ และเป็น

ผลเชิงสัมพัทธ์ ยังไม่ได้เทียบคุณลักษณะของข้อสอบทั้งสองแบบในรายประเด็น และยังไม่ได้ประเมินคุณภาพข้อสอบเชิงสัมบูรณ์เทียบคุณลักษณะข้อสอบทั้งสองแบบตามเกณฑ์การสร้างแบบทดสอบใดๆ ดังเช่นที่เสนอโดย Bachman and Palmer (1996) และสุพัฒน์ (2535, 2549, 2552) เป็นต้น

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนดเกณฑ์คะแนนผ่านของผลสอบ PSU-TEP สำหรับนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ที่ 60 คะแนน และให้เกณฑ์คะแนนของผ่านผลสอบ CU-TEP เท่ากันโดยอัตโนมัติ เมื่อลองพิจารณาเกณฑ์ผ่าน 60 คะแนนสำหรับข้อสอบ CU-TEP จากตาราง 4 ก็พอที่จะประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษของบุคคลที่สอบได้คะแนนตามเกณฑ์ดังกล่าวได้ว่า อยู่ในขั้น Intermediate English user ขึ้นไป เมื่อถ่วงน้ำหนักของคะแนน แต่ละทักษะเท่าๆกัน คะแนนเกณฑ์ผ่านดังกล่าวของ CU-TEP ในทักษะ Reading & Structure และ Writing ควรจะอยู่ที่ 30 และ 15 คะแนน ตามลำดับ และถ้าใช้สมการที่ 1 ทำนายคะแนน PSU-TEP จากเกณฑ์คะแนน CU-TEP ดังกล่าวโดยเชื่อมั่นว่าผลคะแนน PSU-TEP และ CU-TEP มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

เราสามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคะแนน PSU-TEP (ช่วงคะแนนแรก ในรูปที่ 1) ได้ที่ 27-30 (ค่ากลางที่ 29) และ 14-16 (ค่ากลางที่ 15) คะแนน ขึ้นไป สำหรับ Reading & Structure และ Writing ตามลำดับ หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า คะแนนขั้นต่ำของเกณฑ์ผ่านในส่วน Reading & Structure และ Writing อยู่ที่ 27 และ 14 คะแนน ตามลำดับ เนื่องจากทักษะ Listening มีคะแนนเต็มเท่ากับทักษะ Writing ก็อาจอนุมานได้ว่า เกณฑ์ผ่านควรเท่ากัน ดังนั้นคะแนนขั้นต่ำที่สุดที่ผ่านเกณฑ์สำหรับทักษะ Listening ควรอยู่ที่ 14 คะแนนเช่นกัน และเมื่อรวมคะแนนทั้ง 3 ทักษะเข้าด้วยกัน เกณฑ์ผ่านสำหรับ PSU-TEP จะอยู่ที่ 55 คะแนน (ไม่ใช่ 60 คะแนนดังเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน) ในทางสถิติอาจไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากพบว่าช่วงความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของเกณฑ์ผ่านคะแนนรวมที่สมมูล (equivalent) กับ 60 คะแนนของ CU-TEP สำหรับ PSU-TEP อยู่ที่ 55-62 คะแนน แต่ในทางปฏิบัติแล้ว นักศึกษาอาจไม่สามารถทำคะแนนเพิ่มจาก 55 เป็น 60 คะแนนได้ถึงแม้ว่าจะสอบมากกว่า 2 ครั้งก็ตาม

สรุป

การเปรียบเทียบสมทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษโดยผลสอบ PSU-TEP มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับผลสอบ CU-TEP อย่างมีนัยสำคัญ (correlation coefficient = 0.631 จาก non-parametric Spearman rank order correlation test) จากการที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนดเกณฑ์ผ่านทักษะภาษาอังกฤษสำหรับปริญญาเอกอย่างกว้างๆที่ 60 คะแนน โดยเมื่อเทียบตามมาตรฐานแล้วประเมินได้ว่า นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์นี้ มี English proficiency ในขั้น Intermediate user เท่านั้น แต่เกณฑ์ดังกล่าว อาจตอบวัตถุประสงค์คุณลักษณะของบัณฑิตศึกษาโดยเพียงพอที่จะเชื่อมั่นว่า นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์สามารถสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญที่ทำให้ประชาคมวิชาการสาขานั้นๆ เข้าใจได้ อย่างไรก็ตาม สถิติวิเคราะห์ชี้ว่า 60 คะแนนของ CU-TEP อาจสมมูลกับ 55 คะแนนของ PSU-TEP ฉะนั้นการใช้เกณฑ์ผ่าน 60 คะแนนสำหรับข้อสอบ PSU-TEP อาจจะยากกว่าเมื่อใช้เกณฑ์ผ่านเดียวกันกับ CU-TEP สำหรับนักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้แต่งขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำหรับข้อมูล Cohort ตั้งแต่ พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2556 ขอขอบพระคุณผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพล ศรีชนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิ์ ชิวะเศรษฐธรรม และ รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ศักดิ์ ฟ้ารุ่งสูง ในการชี้แนะวิเคราะห์ และจัดทำ Manuscript ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกษตรชัย และทีม สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงบทความ และขอขอบพระคุณโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ที่สร้างข้อสอบและให้ความร่วมมือดำเนินการจัดสอบ PSU-TEP ให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในช่วงเวลา Cohort ดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). **พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- สุพัตน์ สุกมลสันต์. (2535). การวิเคราะห์หาความลำเอียงของข้อสอบ 3 วิธี.

วารสารภาษาปริทัศน์, 13, 105-116.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2549). การพัฒนาแบบทดสอบสมิติภาพทางภาษาอังกฤษ เพื่อวิชาชีพ และการสื่อสารนานาชาติ ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโปรแกรมการทดสอบให้ได้มาตรฐาน. **วารสารภาษาปริทัศน์**, 23, 32-51.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2552). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางวิชาการ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสำหรับโครงการนานาชาติ. **วารสารภาษาปริทัศน์**, 24, 92-107.

ศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ไม่ปรากฏปีพิมพ์). **CU-TEP/TOEFL (Paper-based): Score conversion and comparison**. ค้นจาก www.atc.chula.ac.th/th_html/th_tep.html.

Alderson, J.C., Clapham, C., & Wall, D. (1995). **Language test construction and evaluation**. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

Aura, A. (n.d.). **CU-TEP: Chulalongkorn University Test of English Proficiency**. Retrieved from http://www.academia.edu/5260383/CU-TEP_Chulalongkorn_University_Test_of_English_Proficiency

Bachman, L., & Palmer, A. (1996). **Language testing in practice**. Oxford, UK: Oxford University Press.

Cheng, L., Myles, J., & Curtis, A. (2004). Targeting language support for non-native English speaking graduate students at a Canadian university. **TESL Canadian Journal**, 22, 50-71.

Coombe, C., & Davidson, P. (2014). Common Educational Proficiency Assessment (CEPA) in English. **Language Testing**, 31(2), 269-276.

Curry, M.J., & Lillis, T.M. (2010). Academic research networks: Accessing resources for English-medium publishing. **Journal of English for Specific Purposes**, 29, 281-295.

Fox, J., Cheng, L., & Zumbo, B.D. (2014). Do they make a difference?

- The impact of English language programs on second language students in Canadian universities. **TESOL Quarterly**, 48(1), 57-85.
- Fulcher, G. (1997). *An English language placement test: Issues in reliability and validity*. **Language Testing**, 14(2), 113-139.
- Jordan, R. (2004). **English for Academic Purposes**. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Kokhan, K. (2013). Investigating the possibility of using TOEFL scores for university ESL decision-making: Placement trends and effect of time lag. **Language Testing**, 29(2), 291-308.
- Li, Y., & Flowerdew, J. (2009). International engagement versus local commitment: Hong Kong academics in the humanities and social sciences writing for publication. **Journal of English for Academic Purposes**, 8, 279-293.
- Razali, N.M. & Wah, Y.B. (2011). Power comparison of Shapiro-Wilk, Kolmogorov-Smirnov, Lilliefors and Anderson-Darling tests. **Journal of Statistical Modeling and Analytics**, 2 (1), 21-33.
- Rethinasamy, S. & Chuah, K.M. (2011). The Malaysian university English test (MUET) and its use for placement purposes: A predictive validity study. **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**, 8(2), 234-245.
- Savignon, S. (2002). **Interpreting communicative language teaching**. New Haven, CT: Yale University Press.

ภาคผนวก
ตารางเปรียบเทียบลักษณะข้อสอบ PSU-TEP และ CU-TEP (Aura, n.d.)
โดยภาพรวม

ทักษะ	CU-TEP	PSU-TEP
ทักษะการอ่าน และไวยากรณ์	บทอ่าน 1 เรื่อง (15 ข้อ) เพื่อเติม คำ (Cloze Reading) ให้ได้ความ ครบถ้วนสมบูรณ์และถูกต้องทาง ไวยากรณ์ บทอ่านสั้นๆ 1 เรื่อง (5 ข้อ) และ ยาว 4 เรื่อง (40 ข้อ) เพื่อตอบ คำถามวัดความเข้าใจสาระและ จับใจความสำคัญ	บทอ่าน 2 เรื่อง (อย่างละ 10 ข้อ) เพื่อเติมคำ (Cloze Reading) ให้ ได้ความครบถ้วนสมบูรณ์และ ถูกต้องทางไวยากรณ์ บทอ่านสั้นๆ และยาวอย่างละ 1 เรื่อง (20 ข้อ) เพื่อตอบคำถามวัด ความเข้าใจสาระและจับใจความ สำคัญ
	ไม่มี	ประโยคหรือข้อความสั้นๆ (10 ข้อ) พร้อมส่วนที่ขีดเส้นใต้เพื่อหา ตัวเลือกที่ผิดไวยากรณ์ สำหรับวัด ทักษะการใช้ไวยากรณ์ในการเขียน
ทักษะการฟัง	บทสนทนาสั้น-ยาวและบทพูด โดยคนเดียว (อย่างละ 10 ข้อ) เพื่อตอบคำถามวัดทักษะการฟัง รายละเอียด จับประเด็นสำคัญ และการตีความ	บทสนทนาและบทพูดทั้งสั้นและ ยาวในชีวิตประจำวันและในรั้ว มหาวิทยาลัย รวมทั้งบทสนทนา และบทพูดโดยคนเดียวขนาดยาว (อย่างละ 10 ข้อ) เพื่อตอบคำถาม วัดทักษะการฟังรายละเอียด จับ ประเด็นสำคัญ และการตีความ
ทักษะการเขียน	ประโยคหรือข้อความสั้นๆ (30 ข้อ) พร้อมส่วนที่ขีดเส้นใต้เพื่อหา ตัวเลือกที่ผิดไวยากรณ์สำหรับวัด ทักษะการใช้ไวยากรณ์ในการ เขียน	การเขียนเรียงความตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น (1 ข้อ) ความ ยาว 250-300 คำ

1. ปณัษฐา หิรัญสาตีผู้แต่งที่ติดต่อได้ (corresponding author) นักวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต.คอหงส์ หาดใหญ่ จ.สงขลา 90112 อีเมลล์ panattha.h@psu.ac.th มีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินและเทียบเท่าการผ่านความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมีความสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิธีการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
2. เจิตจันทน์ อดิพนธ์นักวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสนใจเป็นพิเศษในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการเลือกทดสอบภาษาอังกฤษของสถาบันต่างๆ
3. เข็มทอง สินวงศ์สุวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความเชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์บทสนทนา และการใช้ภาษาโดยอาศัยการวิเคราะห์บทสนทนา (Conversation Analysis/CA) ภาษาศาสตร์ปฏิสัมพันธ์ (Interactional Linguistics) และภาษาศาสตร์คลังข้อมูล (Corpus Linguistics) และมีความสนใจเป็นพิเศษในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ การเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ รวมทั้งการวัดและประเมินผลทางภาษา (Language Assessment)
4. อุไร หัตถกิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลองค์รวม การพยาบาลที่ผสมผสานการดูแลสุขภาพแบบผสมผสาน และการพยาบาลเชิงวัฒนธรรม งานด้านบริหาร รับผิดชอบด้านการพัฒนาและกำกับดูแลสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด

